

D O M

Afsagt den 27. januar 2017 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommer Nikolaj Aarø-Hansen, Ulla Staal og Casper Hauberg Grønnegaard (kst.)).

18. afd. nr. B-1343-16:

- 1) Tina Vestmark Pedersen
- 2) Mikael Lauesen
- 3) Shila Vestmark Pedersen
- 4) Steven Rene Larsen
- 5) Mike Vestmark Lauesen
- 6) Sabrina Elmhorst Jensen

mod

Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S

Københavns Byrets dom af 30. oktober 2015 (BS 50S-2450/2015) er med Procesbevillingsnævnets tilladelse af 26. april 2016 anket af Tina Vestmark Pedersen, Mikael Lauesen, Shila Vestmark Pedersen, Steven Rene Larsen, Mike Vestmark Lauesen og Sabrina Elmhorst Jensen med påstand om, at indstævnte, Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S, skal betale 4.181,84 kr.

Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S har påstået stadfæstelse.

Sagen er behandlet efter retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav (småsager), og anken er afgjort på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 410, stk. 4.

Supplerende sagsfremstilling

Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt appellanternes krav på kompensation i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 kan reduceres med det beløb, som de pågældende i henhold til pakkerejseloven for samme forsinkelse har modtaget som kompensation fra rejsearrangøren.

Appellanterne købte den 7. september 2014 hos Spies A/S en pakkerejse til Thailand af en uges varighed indeholdende flytransport med Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S og indkvartering på hotel.

Flyet, fly nr. DK 3915, skulle afgang fra Københavns Lufthavn den 27. januar 2015 kl. 16.10, men afgik på grund af tekniske problemer først kl. 22.10, hvilket bevirkede en forsinket ankomst til destinationen på seks timer.

Som følge af forsinkelsen modtog hver af appellanterne fra Spies A/S en kompensation på 686 kr., eller i alt 4.116 kr. Det er ubestridt, at kompensationen blev udbetalt som nedslag i rejsens pris svarende til en dag-andel i overensstemmelse med Pakkerejse-Ankenævnets ”Vejledende retningslinjer om transportforsinkelser i forbindelse med pakkerejser”.

Ved e-mail af 20. marts 2015 fremsatte appellanterne ved firmaet ”FLYKOMPENSATION.NU IVS” over for Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S krav om betaling af 600 euro til hver.

Den 22. april 2015 udbetalte Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S i alt 22.781 kr. til appellanterne.

Den 27. april 2015 anlagde appellanterne ved Københavns Byret nærværende sag med påstand om betaling af 600 euro til hver og et inkassogebyr på 100 kr.

Den 25. maj 2015 nedsatte appellanterne deres påstand svarende til påstanden for landsretten.

I en e-mail af 29. maj 2015 anførte Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S blandt andet:

”Flypassagererne har, i nærværende sag, været over 6 timer forsinket på udrejsen. Derfor har Thomas Cook, efter Pakkerejsereglerne, udbetalt en dagsandel til samtlige passagerer på 686 kr., i alt 4116 kr. Dette beløb er derfor modregnet i kompensationsbeløbet, hvilket Forordning EF 261/2004 artikel 12, stk. 1, 2. pkt. hjemler.

Vi anser derfor sagen som afsluttet.”

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Retsgrundlag

1. Om forordning (EF) nr. 261/2004 om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser mv.

Af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fremgår blandt andet:

”EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særligt artikel 80, stk. 2,

...

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Handling fra Fællesskabets side, når det drejer sig om lufttransport, bør bl.a. sigte på at sikre et højt beskyttelsesniveau for passagerer. Endvidere bør der fuldt ud tages hensyn til forbrugerbeskyttelseskrav generelt.
- (2) Boardingafvisning og aflysning eller lange forsinkelser forårsager alvorlige problemer og gener for passagererne.
- ...
- (4) Fællesskabet bør derfor forbedre de beskyttelsesstandarder, der blev fastsat i forordningen, så man både styrker passagerernes rettigheder og sikrer, at luftfartsselskaber opererer under harmoniserede betingelser på et liberaliseret marked.
- (5) Da der ikke længere skelnes skarpt mellem ruteflyvning og charterflyvning, bør beskyttelsen gælde både for passagerer på ruteflyvning og charterflyvning, herunder flyvning, der indgår i pakkerejser.

...

- (16) Hvis en pakkerejse aflyses af andre årsager end aflysning af flyafgangen, finder denne forordning ikke anvendelse.

...

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

...

Artikel 1

Formål

1. I denne forordning fastsættes der på de her anførte betingelser minimumsrettigheder for luftpassagerer ved:

- a) boardingafvisning mod passagerens vilje
- b) aflysning af flyafgange
- c) forsinkelse af flyafgange.

...

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

...

- b) ”transporterende luftfartsselskab”: et lufttrafikforetagende, der udfører eller har til hensigt at udføre en flyvning i henhold til en kontrakt med en passager eller på vegne af en juridisk eller fysisk person, der har kontrakt med denne passager

...

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder

- a) for passagerer til en flyafgang fra en lufthavn, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse
- b) for passagerer til en flyafgang fra en lufthavn, der er beliggende i et tredjeland, når bestemmelseslufthavnen er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse, og det transporterende luftfartsselskab for den på-

gældende flyvning er et EF-luftfartsselskab, medmindre vedkommende har modtaget modydelse eller kompensation og har fået bistand i det pågældende tredjeland.

...

5. Denne forordning gælder for transporterende luftfartsselskaber, der stiller transportydelser til rådighed for de passagerer, der er omfattet af stk. 1 og stk. 2. Hvis et transporterende luftfartsselskab, som ikke har kontrakt med passagererne, opfylder forpligtelser under denne forordning, skal det betragtes som opfyldende disse forpligtelser på vegne af den person, der har kontrakt med de pågældende passagerer.

6. Denne forordning påvirker ikke passagerrettigheder i henhold til direktiv 90/314/EØF. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis en pakkerejse aflyses af andre årsager end aflysning af flyafgangen.

...

Artikel 12

Yderligere kompensation

1. Denne forordning indskrænker på ingen måde en passagers ret til yderligere kompensation. Kompensation i henhold til denne forordning kan fratrækkes en sådan yderligere kompensation.”

Forordningens artikel 12, stk. 1, har i nedenstående sprogversioner følgende ordlyd:

Fransk: ”1. Le présent règlement s'applique sans préjudice du droit d'un passager à une indemnisation complémentaire. L'indemnisation accordée en vertu du présent règlement peut être déduite d'une telle indemnisation.”

Engelsk: ”1. This Regulation shall apply without prejudice to a passenger's rights to further compensation. The compensation granted under this Regulation may be deducted from such compensation.”

Tysk: ”(1) Diese Verordnung gilt unbeschadet eines weiter gehenden Schadensersatzanspruchs des Fluggastes. Die nach dieser Verordnung gewährte Ausgleichsleistung kann auf einen solchen Schadensersatzanspruch angerechnet werden.”

Svensk: ”1. Tillämpningen av denna förordning påverkar inte en passagerares rätt till ytterligare kompensation. Kompensation som beviljas i enlighet med denna förordning får räknas av från sådan kompensation.”

Af EU-domstolens dom af 13. oktober 2011 i sag C-83/10, Rodríguez m.fl., hedder det om begrebet ”yderligere kompensation” i artikel 12 i forordning nr. 261/2004 blandt andet:

- ”37 Det bemærkes indledningsvis, at artikel 1 i forordning nr. 261/2004 understreger, at der er tale om minimumsrettigheder for luftfartspassagerer ved boardingafvisning mod passagerens vilje, aflysning af flyafgange eller forsinkelse af flyafgange. Endvidere bestemmer forordningens artikel 12 med overskriften »yderligere kompensation«, at forordningen på ingen måde indskrænker en passagers ret til yderligere kompensation. Det anføres ligeledes, at kompensation i henhold til denne forordning kan fratrækkes en sådan kompensation.
- 38 Det følger af disse bestemmelser, at kompensation, der ydes flypassagerer i henhold til artikel 12 i forordning nr. 261/2004, kan supplere anvendelsen af foranstaltninger fastsat i forordningen, således at passagererne kan få erstatning for den samlede skade som følger af luftfartsselskabets misligholdelse af sine aftalemæssige forpligtelser. Bestemmelsen gør det således muligt for den nationale domstol at pålægge luftfartsselskabet at betale erstatning til passagerer for misligholdelse af en aftale om lufttransport på et andet retsgrundlag end forordning nr. 261/2004, dvs. navnlig i henhold til Montrealkonventionen eller national ret.
- 39 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Domstolen allerede har fastslået, at de standardiserede og umiddelbare foranstaltninger efter forordning nr. 261/2004 ikke i sig selv er til hinder for, at de berørte passagerer – i tilfælde af, at samme misligholdelse af luftfartsselskabets forpligtelser i øvrigt har givet anledning til skader, som giver ret til erstatning – kan anlægge erstatningssag efter betingelserne i Montrealkonventionen (jf. i denne retning dom af 10.1.2006, sag C-344/04, IATA og ELFAA, Sml. I, s. 403, præmis 47).
- ...
- 43 Passageres krav på grundlag af deres rettigheder efter denne forordning, herunder efter artikel 8 og 9, kan ikke betragtes som henhørende under »yderligere« kompensation, således som dette er defineret i denne doms præmis 39.
- ...
- 46 Herefter skal det andet spørgsmål besvares med, at begrebet »yderligere kompensation« i artikel 12 i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at det giver den nationale domstol mulighed for at tilkende erstatning på grundlag af Montrealkonventionen eller nationale regler for skade, herunder ikke-økonomisk skade, som følge af misligholdelse af en kontrakt om lufttransport. ...”

Af Europa-Kommissionens fortolkningsvejledning af 15. juni 2016 vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange

forsinkelser og om Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 889/2002 (2016/C 214/04) fremgår blandt andet:

”1. INDLEDNING

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ... (herefter ”forordningen”) trådte i kraft den 17. februar 2005. ...

...

Med disse retningslinjer for fortolkning ønsker Kommissionen at give en tydelige forklaring af en række bestemmelser i forordningen, navnlig i lyset af Domstolens praksis, således at de nuværende regler kan håndhæves mere effektivt og ensartet.

...

Retningslinjerne dækker ikke alle forordningens bestemmelser udførligt, og de fastlægger heller ikke nye bestemmelser. Det bemærkes, at disse retningslinjer for fortolkning ikke foregriber den fortolkning af EU-retten, som måtte blive givet af Domstolen.

...

2. FORORDNINGENS ANVENDELSESOMRÅDE

2.1. Territorialt anvendelsesområde

...

2.2. Materielt anvendelsesområde

...

2.2.6. Forordningens anvendelsesområde i forhold til direktivet om pakkerejser

I henhold til forordningens artikel 3, stk. 6, og betragtning 16 gælder forordningen også for flyafgange inden for en pakkerejse, medmindre en pakkerejse aflyses af andre årsager end aflysning af flyafgangen. Det anføres også, at de rettigheder, der opnås i medfør af forordningen, ikke påvirker de rettigheder, som passagerer opnår i medfør af direktivet om pakkerejser ... Rejsende har således i princippet rettigheder over for både arrangøren af pakkerejsen i henhold til direktivet om pakkerejser og det transporterende luftfartsselskab i henhold til forordningen. I henhold til artikel 14, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/2302 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, som finder fuld anvendelse fra den 1. juli 2018, er en ret til kompensation eller prisnedsættelse i henhold til dette direktiv uden

virkning for rejsendes rettigheder i henhold til forordningen. Det bestemmes dog, at erstatning eller prisnedsættelse, der gives i henhold til dette direktiv og forordninger om passagerrettigheder, skal fratrækkes hinanden med henblik på at undgå overkompensation.

Hverken forordningen eller direktivet omhandler spørgsmålet om, hvorvidt arrangøren af pakkerejsen eller det transporterende luftfartsselskab i sidste ende skal bære de omkostninger, der er forbundet med deres overlappende forpligtelser ... Afgørelsen af et sådant spørgsmål afhænger derfor af de kontraktlige bestemmelser mellem arrangører og luftfartsselskaber og den gældende nationale lovgivning. Eventuelle aftaler, der indgås i denne henseende (herunder praktiske aftaler for at undgå overkompensation), må ikke forringe passagerens mulighed for at gøre et krav gældende over for arrangøren af pakkerejsen eller luftfartsselskabet og opnå de relevante rettigheder.”

Europa-Kommissionen har den 13. marts 2013 fremsat *forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og forordning (EF) nr. 2027/97 om luftfartsselskabers erstatningsansvar ved luftbefordring af passagerer og deres bagage. I det endnu ikke vedtagne forslag hedder det blandt andet:*

”Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

...

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

...

ud fra følgende betragtninger:

...

- (6) Forordning (EF) nr. 261/2004 gælder også for passagerer, som har booket deres flyrejse som del af en pakkerejse. Det bør dog præciseres, at passagerer ikke kan kumulere rettigheder, navnlig under både denne forordning og Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure ... Passagererne bør kunne vælge, hvilken lov de vil benytte til deres krav, men de bør ikke have ret til at kumulere kompensation for det samme problem under begge retsakter. Det bør ikke være passagerernes problem, hvordan luftfartsselskaber og rejsearrangører fordeler sådanne krav mellem hinanden.

...

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 261/2004 ændres således:

...

2. I artikel 3 foretages følgende ændringer:

...

c) Stk. 6 affattes således:

”6. Denne forordning gælder også for passagerer, der befordres i henhold til pakkerejsekontrakter, men den påvirker ikke passagerrettigheder i henhold til Rådets direktiv 90/314/EØF. Passagerer har ret til at indbringe krav efter denne forordning og efter Rådets direktiv 90/314/EØF, men kan ikke for de samme forhold kumulere rettigheder under begge retsakter, hvis rettighederne beskytter de samme interesser eller har samme mål. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis en pakkerejse aflyses eller forsinkes af andre årsager end aflysning eller forsinkelse af flyvningen.” ”

2. Om pakkerejseloven

Af lov nr. 472 af 30. juni 1993 om pakkerejser § 22 følger:

”§ 22. Ligger kunden tab som følge af, at pakkerejsen er mangelfuld, har kunden krav på erstatning fra arrangøren, medmindre mangelen skyldes forhold som nævnt i § 17, stk. 1, nr. 3 og 4. Kunden har endvidere krav på erstatning, hvis mangelen angår egenskaber, som må anses tilsikrede.

Stk. 2. Har mangelen forvoldt kunden væsentlig ulempe, kan der desuden tilkomme kunden en godtgørelse.”

Pakkerejseloven gennemfører dele af *Rådets direktiv af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (90/314/EØF)*, der i artikel 4, stk. 7, 1. pkt., indeholder følgende bestemmelse:

”Hvis en væsentlig del af de af kontrakten omfattede ydelser ikke leveres efter forbrugerens afrejse, eller hvis rejsearrangøren konstaterer, at han ikke vil være i stand til at levere en væsentlig del af disse ydelser, træffer han vederlagsfrit for forbrugeren passende alternative foranstaltninger til, at denne kan fortsætte

pakkerejsen, og refunderer i givet fald forskellen mellem værdien af de aftalte og de ydede tjenester til forbrugeren.”

I Pakkerejse-Ankenævnets ”Vejledende retningslinjer om transportforsinkelser i forbindelse med pakkerejser” hedder det blandt andet:

”Da man som rejsende må være forberedt på, at der ved transport, fx med fly, kan opstå større eller mindre forsinkelser, anser Ankenævnet ikke enhver forsinkelse for en mangel ved rejsen.

Ifølge Ankenævnets praksis ydes der således kun kompensation i form af nedslag i rejsens pris, hvis den forsinkede ankomst til rejsemålet efter en helhedsbedømmelse, herunder afhængig af rejsens art og den tidsmæssige udstrækning, er betydelig.

Ankenævnets vejledende retningslinjer om transportforsinkelser i forbindelse med pakkerejser på 1 uge (7 dage) og 2 uger (14 dage) er herefter:

A. Forsinket ankomst på mellem 6 og 10 timer:

Nedslag i rejsens pris svarende til en dag-andel, dvs. 1/14 (1 uge) og 1/28 (2 uger).”

Af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF, som endnu ikke er gennemført i dansk ret, men som Europa-Kommissionen har henvist til i ovenstående fortolkningsvejledning af 15. juni 2016 vedrørende forordning (EF) nr. 261/2004 m.fl., fremgår blandt andet:

”EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

...

ud fra følgende betragtninger:

...

(36) Dette direktiv bør ikke gribe ind i de rejsendes ret til at fremsætte krav både i henhold til dette direktiv og i henhold til anden relevant EU-lovgivning eller internationale konventioner, så de rejsende fortsat har mulighed for at

rejse krav over for rejsearrangøren, transportøren eller en anden ansvarlig part eller efter omstændighederne over for mere end én part. Det bør præciseres, at med henblik på at undgå overkompensation bør erstatning eller prisnedsættelse, der gives i henhold til dette direktiv, og erstatning eller prisnedsættelse, der gives i henhold til anden relevant EU-lovgivning eller internationale konventioner, fratrækkes hinanden. Rejsearrangørens ansvar bør ikke være til hinder for retten til at søge regres hos tredjemand, herunder hos tjenesteydere.

...

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

...

Artikel 14

Prisnedsættelse og erstatning

...

5. Ret til erstatning eller prisnedsættelse i henhold til dette direktiv er uden virkning for rejsendes rettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 261/2004, forordning (EF) nr. 1371/2007, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 ... forordning (EU) nr. 1177/2010 og forordning (EU) nr. 181/2011 og internationale konventioner. Rejsende har ret til at fremsætte krav efter dette direktiv og efter de nævnte forordninger og internationale konventioner. Erstatning eller prisnedsættelse, der gives i henhold til dette direktiv, og erstatning eller prisnedsættelse, der gives i henhold til de nævnte forordninger og internationale konventioner, fratrækkes hinanden med henblik på at undgå overkompensation.

...

Artikel 28

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. januar 2018 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.
2. De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2018.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt transportøren Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S i forbindelse med udbetaling af kompensation for flyforsinkelse i henhold til forordning (EF)

nr. 261/2004 med 600 euro til hver af appellanterne har været berettiget til for hver appellant at fratække en et beløb på 686 kr., som pågældende i henhold til pakkerejseloven for samme flyforsinkelse har modtaget som kompensation fra rejsearrangøren.

Formålet med forordning (EF) nr. 261/2004 om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser er i de givne situationer at fastsætte minimumsrettigheder for luftfartspassagerer, jf. forordningens artikel 1. Af artikel 3, stk. 6, følger, at forordningen ikke påvirker passagerrettigheder i henhold til Rådets direktiv 90/314/EØF om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, som i dansk ret delvist er gennemført ved pakkerejseloven.

I forordningens artikel 12, stk. 1, hedder det: ”Denne forordning indskrænker på ingen måde en passagers ret til yderligere kompensation. Kompensation i henhold til denne forordning kan fratækkes en sådan yderligere kompensation.” Ifølge EU-domstolens dom af 13. oktober 2011 i sag C-83/10, præmis 46, skal begrebet ”yderligere kompensation” fortolkes således, at det giver den nationale domstol mulighed for at tilkende erstatning på grundlag af Montrealkonventionen eller nationale regler for skade, herunder ikke-økonomisk skade, som følge af misligholdelse af en kontrakt om lufttransport.

På denne baggrund, herunder ordlyden af forordningens artikel 12, stk. 1, finder landsretten, at Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S ikke har været berettiget til i forbindelse med udbetaling til appellanterne af kompensation for flyforsinkelse i henhold til forordning (EF) nr. 261/2004 at fratække det beløb, som de pågældende i henhold til pakkerejseloven for samme flyforsinkelse har modtaget som kompensation fra rejsearrangøren. Denne vurdering ændres ikke af det forhold, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer mv., som endnu ikke er gennemført i dansk ret, og Europa-Kommissionens forslag til ændring af forordning (EF) nr. 261/2004, som endnu ikke er vedtaget, begge indeholder bestemmelser, hvorefter passagerer ikke for samme forhold kan kumulere rettigheder efter nævnte direktiv og forordning, hvis rettighederne beskytter samme interesser eller har samme mål.

Herefter, og da den beløbsmæssige opgørelse af kravet er ubestridt, tager landsretten appellanternes påstand til følge.

Efter sagens værdi, forløb og udfald skal Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S i sagsomkostninger for begge retter til appellanterne betale i alt 2.625 kr., hvoraf 750 kr. er til dækning af retsafgifter for begge retter, og 1.825 kr. inkl. moms er til dækning af udgifter til repræsentation under byrettens behandling af sagen.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom ændres, således at Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S til Tina Vestmark Pedersen, Mikael Laesen, Shila Vestmark Pedersen, Steven Rene Larsen, Mike Vestmark Laesen og Sabrina Elmhorst Jensen inden 14 dage skal betale i alt 4.116 kr. og i sagsomkostninger for begge retter 2.625 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.